



Úgy gondolom, hogy egy év befejezésének mérlegre és egy új esztendő indulásának tervezésre kötelező hatása alól mi sem adhatunk felmentést önmagunknak. Különösen akkor nem, amikor Szerkesztő Bizottságunknak van mit összegezni és vannak tervei is.

Mielőtt 84-es terveink fő irányairól beszélnek, szeretném áttekinteni 83-ban elért eredményeinket, hogy a hónapok óta folyó következetes és kemény munka ellenére, milyen feladatok megoldása húzó-dott át a következő évre.

Úgy gondolom, folyóiratunk 1983. második felévi számai mindenki számára felismerhető nyíltsággal szemléltették törekvéseinket, munkánkat és eredményeinket — mind tartalmi, mind formai vonatkozásban. A tartalmi változásra irányuló törekvésünk a 7/83-as számban kezdődött, amit még csak az írásban és szerkesztésben egyaránt járatos szakemberek vehettek észre. A 8—9/83-as összevont számban már együtt jelentkezett új tartalmi és formai törekvésünk. Ebben a számban fejeztük ki gondolati azonosulásunkat a **HÍRKÖZLÉSI VILÁGÉV** eszmei mondanivalójával, több, egész elektronikai iparunkat, vagy egyes szakmai kultúránkat érintő, átfogó cikkel. Ebben a számban helyet biztosítottunk egy-egy szűk szakmai területet mélységében elemző cikknek is. Szinte minden írásirányzat megtalálható volt ebben a számban, és egyúttal példa volt arra is, hogy az új formában hogyan tudjuk egy összevont számmal járó, különleges gondokat is megoldani. Tulajdonképpen az augusztus—szeptemberi szám célszám, orientált szám és elemző szám is volt egyszerre. A munka, sőt a küzdelem, hogy megfelelhessünk az összes követelménynek, abból is látható volt, hogy csak hónapos késéssel tudtunk megjelenni.

A 10/83-as szám a szűk szakmai témákat mélységében tárgyaló és elemző cikkekből felépített szerkezetre adott példát. A 11/83-as szám jubileumi célszám volt, tiszteletet adva a Budapesti Műszaki Egyetem Elektronikus Eszközök Tanszéke 25 éves munkájának. Ebben a számban átfogó, történelmi értékeket is magában foglaló cikkek mellett egy-egy szűkebb tématerületet tárgyaló, mély analízisű cikkek jelentek meg, magas szakmai műveltségű oktatók gondolatai nyomán.

Úgy gondolom, hogy az új irányú törekvés csúcását a 12/83-as szám jelentette. Ez nem is csoda, hiszen a tartalmat a Magyar Tudományos Akadémia által, a **HÍRKÖZLÉSI VILÁGÉV** alkalmából rendezett, május 2-i tudományos ülészen elhangzott előadások adták. Mi magunk is úgy ítéltük, hogy ez a szám olyan tartalmi csúcst jelent, amelyet csak egy-

szer-e egyszer, nagy szakmai ünnepeink idején engedhetünk meg magunknak, ha továbbra is tárt kapukkal akarjuk várni kezdő, első eredményeiket megmutatni kívánó fiatal szakembereinket is. A csúcserdemét nem tulajdonítjuk magunknak, hiszen könnyű egy kivételes színvonalú számot szerkeszteni olyan tudományos ülészen nyomán, amelyben két akadémikus, hat tudományok doktora — közöttük több egyetemi tanár —, egy tudományok kandidátusa, egy egyetemi doktor és egy miniszterhelyettes ír gondolatairól. Számomra csak tetézte a csúcst az, hogy szerzőink, kutatás-fejlesztésünk, gyártásunk, alkalmazásaink eredményeinek és gondjainknak, elektronikai iparunk céljainak és problémáinak stb. magas színvonalú bemutatásán túl, műszaki kultúránk és társadalmunk kapcsolatának elemzéséig, továbbá szakmai kultúránkból táplálkozó filozófiai megállapításokig, tézisekig is eljutottak.

Törvényszerű, hogy egy ilyen csúcst után egy, a választott célt sokkal szerényebben szolgáló, de törekvéseinket maradék nélkül teljesíteni tudó, 1/84-es számot jelentettünk meg.

Úgy gondolom, közvetve már el is mondtam, hogy 83-ra választott céljaink közül mit sikerült Szerkesztő Bizottságunknak megoldani az elmúlt évben, melyből kiderült az is, mit nem tudtunk megvalósítani.

Úgy gondolom, 84-es tervünk részletes ismertetése helyett célszerűbb bemutatni azokat a főbb témákat, irányokat, amelyek meghatározók lesznek munkánkban:

- az eddiginél is magasabb tartalmi és formai színvonalon kívánjuk megoldani Egyesületünk és Rovatgazda Vállalataink felé tett vállalásainkat;
- jelentőségénél fogva különös figyelemmel kell kövessük a készülő, az Elektronikai Nemzeti Program alakulását;
- tartalmi segítséget szeretnénk adni elektronikai berendezés- és készülékgyártó vállalatainknak, a mikroelektronikai alkalmazással kapcsolatos írásokkal;
- kiemelt figyelmet szánunk a VII. ötéves tervidőszakra készülő OKKFT és OTTKT programoknak;
- az eddiginél több segítséget kívánunk adni Egyesületünk által, évről évre rendezett, Alkatrész Konferencia szakmai és erkölcsi színvonalának növeléséhez. Megkíséreljük egy célszám kiadását, melyben nemcsak az egyes tématerületekre, hanem az egész elektronikai alkat-

résziparra, sőt az alkatrészellátás kérdéseire is — szerepének és jelentőségének megfelelően — koncentrálni kívánunk;

- reméljük, olyan szintig jut a közeljövőben a kapcsolástechnikai licenc vétele, hogy cikkekkel, esetleg orientált, vagy célszámmal tudunk közreműködni ebben a rendkívül jelentős eseményben;
- várható, hogy a 84-es évben olyan szintre jutnak hazai kutatás-fejlesztéseink a rendszer-technikában, a kapcsolástechnikában, a vezeték- és vezeték nélküli átviteltechnikában, a rurál, elővárosi és előfizetői rendszerek kutatás-fejlesztésében, amely helyet fog kérni átfogó és elemző cikkeink között;
- orientált, sőt talán célszámot is érdemelnek az űrtávközlésben és fénytávközlésben elért kutatás-fejlesztési eredményeink;
- szeretnénk beszámolni a Budapesti Műszaki Egyetem Híradástechnikai Elektronika Intézetében és a Mikrohullámú Híradástechnika Tanszéken folyó projekt-laboratóriumi fej-

lesztésről és ennek során az egyetem, az ipar és a Magyar Posta átfogó együttműködéséről;

- a nemzetközi kollokvium-, szimpózium- és rendezvénynaptár számos lehetőséget kínál szakembereinknek részvételre, és annak nyomán, gondolataik közrebocsátására — folyóiratunkban;
- már évek óta formálódnak azok az eredmények és gondok, amelyek KEREKASZTAL-nyilvánosságot és bölcsességet érdemelnek;
- számos feladat vár ránk folyóiratunk formai színvonalának és esztétikai megjelenésének javításában is.

Úgy gondolom, hogy a megjelölt néhány törekvésből látható, hogy jóval több a tervünk, mint az egy évben elérhető lehetőségünk. De inkább a bőség terhe legyen uralkodó Szerkesztő Bizottságunk munkájában, mintsem a mondanivaló hiánya.

*Dr. Tófalvi Gyula  
főszerkesztő.*